

عنوان مقاله:

تحلیل تغییرات جمعیتی و روند بیابانزایی در منطقه مراوه تپه استان گلستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های جامعه محور در کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

اصغر فرج الهی - گروه مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

با افزایش جمعیت و تشدید نیازهای انسان، تجاوز انسان به عرصه طبیعت و استفاده غیراصولی شدت گرفته و زمینه بروز تخریب زمین و بیابانزایی را فراهم می کند. این تحقیق، به منظور بررسی روند بیابانزایی مرتبط با تغییرات جمعیتی در منطقه مراوه تپه استان گلستان انجام شد. به منظور دستیابی به اطلاعات جمعیتی و سرشماری دوره های مختلف از آمار و اطلاعات مرکز آمار ایران و استانداری استان گلستان استفاده شد. ارزیابی و تهیه نقشه بیابان زایی در دوره های زمانی مورد مطالعه با روش ESAs در طی دوره زمانی ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۰ انجام شد. مطابق نتایج، در طی دوره های مطالعاتی این تحقیق و همچنین در بازه زمانی کلی ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۰، روستاهای مورد مطالعه به غیر از روستای همت آباد دارای نرخ رشد جمعیتی مثبت هستند. در سال ۱۳۶۵ عدم وجود بیابان زایی به عنوان یک کلاس وجود داشته اما در طی سال های دیگر این کلاس حذف و مساحت آن به سایر کلاس ها افزوده شده است. با گذشت زمان، کلاس های بحرانی (ج) و شکننده (ج) افزایش مساحت بیشتر و واضح تری داشته اند و شدت بیابان زایی از کلاس های متوسط و ضعیف به سمت کلاس های شدید و بسیار شدید افزایش یافته است. در نتیجه با افزایش نرخ رشد جمعیت در گذر زمان و تلاش برای تغییر کاربری های طبیعی به زراعی به منظور رفع نیازهای انسانی، تعداد و شدت کلاس خطر بیابانزایی به ویژه در مناطق کوهستانی افزایش پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

بیابانزایی، نرخ رشد جمعیت، بعد خانوار، کلاس بیابانزایی، مراوه تپه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265361>

